

Ecoul

Apare zilnic la orele 8 după amiază

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bd Regele Ferdinand No. 5.
A R A D.
 Redacția pentru Banat: **TIMIȘOARA,**
 Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.
DIRECTOR:
CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Note zilnice

Indemnul dela Chișineu

Se cuvine să nu dăm prea repede uitării ceea ce s'a scris ieri în paginile acestea despre granița de lucruri din plasa de graniță a Chișineului. Pentru că sunt lucruri prea grave lucrurile acestea: schimbarea cu unguri a șefilor de gară români și tolerarea la Sindicatul Crișului a unor minoritari cu legături familiare cu ofițerimea horthistă, iar de altă parte pentru că trebuie o hotărâre încurajare acelor români din partea locului, cari s'au apucat din puterile lor să trezească la mai multă viață românească româniimea lăsată de oficialitate pe mâni ca ale numiților șefi de gară unguri sau ca ale celor dela Sindicatul Crișului-Alb.

Plasa Chișineului, plasă de graniță, n'a putut scăpa nici ea de pacostea ce-o tolerează oficialitatea noastră în satele românești: de pacostea stăpânilor minoritari. I s'au dat deunăzi în locul șefilor de gară români șefi de gară unguri. La Sindicatul Crișului domnesc minoritarii cu legături horthiste. Sunt și-acolo, ca în toate părțile acestei granițe, medici, veterinari, și alți beneficii minoritari ai unor situații convenite românilor. Și-acolo oamenii CAM ului sunt evrei ungurizați sau alte topoare cari visează la Ungaria. Comerțul e și-acolo străin, și nu se mulțumesc să sugă vlagă românească ci se dedă la răstimpuri regulate la provocări, ca acelea ce le arată adeseori corespondentul nostru din Chișineu.

Dacă însă domină și acolo stări de lucruri ca acelea ce se văd din mila oficialităților în mai toate ținuturile noastre „desrobite”, există în schimb în plasa Chișineului și mai ales în Chișineu o admirabilă luptă românească, menită să contrabalanseze ceea ce fac minoritarii cari nu se împacă cu vremile de astăzi. Nu vom mai aminti astăzi despre întrecerile de coruri și despre celelalte manifestări ce ni s'au relatat din Chișineu în decurs de un an, ci vom sublinia acțiunea ce s'a început pentru ridicarea unui bust memorandistului Velicic. Ceea ce la Arad nu s'a putut în 15 ani de zile: cinstirea luptătorilor naționali prin câte-un monument, sunt pe cale s'o facă câțiva români de bine din Chișineu, în frunte cu d. dr. Ioan Suci, acolo n'ar gășorul lor. Nu-s nici trei luni de când s'au pus pe lucru, și soclul monumentului e și ridicat, iar în luna viitoare bustul lui Velicic urmează să se desvelească, dovedind că-s destule câteva conștiințe treze, câteva energii hotărâte, ca să ducă o treabă românească la capăt.

Fapta chișineanilor poate fi de învăț tuturor depe această graniță. Poate fi de învăț în primul rând arădanilor, cari de 15 ani de zile nu mai știu să treacă dela vorbele mari la oricât de minuscule fapte. Dar fiindcă dela arădani zădarnic am aștepta asemenea imitare, fapta chișineanilor poate să fie de învăț și trebuie să fie de învăț celorlalte

centre de felul Chișineului. Nu ne gândim numai decât la monumente, deși un mare număr de sate bănățene și în special depe graniță, au dovedit că se poate foarte cu folos stimula lumea românească dela țară prin ridicări de monumente nu prea costisitoare, desvelite în cadrul unor răsunațoare manifestații naționale. Ne gândim la tot ce poate fi afirmare românească în câte un asemenea centru. Lozinci sunt, pentru că în fiecare loc este câte ceva de îndreptat sub raportul național, în fiecare loc este câte o satisfacție de dat lumii românești batjocorite de dușmanii ei. Ne trebuiesc numai energii, ne trebuiește un pic de bună înțelegere.

Firește că aceste manifestări nu-s un scop în sine, decât atunci când e de răsplătit printr'o pomenire pioasă o viață sacrificată cauzei naționale. Și-atunci chiar, manifestările acestea naționale mai au un scop, același scop ce trebuie să-l aibă toate manifestările noastre: trezirea conștiinței românești pe-această graniță, pentru o cât mai rodnică afirmare de sine a românilor noștri.

În ziua când această trezire a conștiințelor românești nu va mai fi un dezerat, în ziua aceea autoritățile n'au să mai poată înlocui șefii de gară români cu niște unguri ce se uită la românchiorăș, în ziua aceea șeful sindicatului Crișului-Alb nu va mai avea frați coloneli în armata ungurească, pentru că nu-l va mai chema Burghart, în ziua aceea satele românești nu vor mai sta sub călcăiul notarilor, medicilor, sau altor slujbași minoritari, și în ziua aceea negustorii, meseriașii și ceilalți minoritari își vor vedea de tarabă și de scule și nu vor mai îndrăzni ceea ce îndrăznesc la Chișineu, la Șiria sau aiurea, pentru că vor ști că este împrejurul lor un control românesc care cam poate să-i coste.

Mare lucru nu-i — noi așa ni-o nchipuim — să n'țeleagă toți românii că trebuie să fie pe această chestie mână în mână. Și unde-i înțelegere, nu poate fi mare lucru să se purceadă la faptă și să s'ajungă la sfârșitul dorit.

Falsul unui preot ungur

Sub presiuni ce nu se cunosc, un țaran din Mădăras, Al. Hies, a trecut acum 5 ani dela legea ortodoxă românească la cea maghiară reformată, și preotul Al. Dohi din Salonta — precum destăinuie confratele „Gazeta de Vest”, — nu s'a mulțumit să-l treacă n' lista convertiților, ci l-a înscris ca reformat în registrul născuților din 1895, adăugând cu mâna sa iscălitura preotului de-atunci.

Ce se mai aude despre convenția noastră școlară cu sârbii?

Nu se aude nimica bun... dar se bănuiesc multe rele. Zilnic trec în România zeci de țărani români din Bănatul rob și se plâng că n'au nici o speranță ca măcar în anul școlar care începe peste câteva zile copiii lor să învețe românește, din manuale și dela dascăli români.

Avem o convenție școlară cu sârbii... da, știm... Pentru punerea în aplicare a acestei convenții, guvernul nostru a trimis un expert pe lângă legația României din Belgrad... acest expert ar urma să vegheze ca faimoasa convenție să fie pusă în aplicare măcar în anul școlar ce se apropie...

Dela acest expert însă, și dela dulcea noastră legație dela Belgrad, nimic nou...

Am vrea să știm un lucru simplu de tot. Am vrea să știm dacă sârbii, loialii noștri aliați: ne dau ori nu ne dau?... Dacă ne dau voe, — după cum au iscălit în convenția ce am încheiat cu ei, — să ducem dascăli români la școlile românești din țara lor?... Fiindcă ei au ajuns să aibă asupra puținelor comune sârbești din România, niște pretenții de ne speriem de ele. Inchipuiți-vă că la Lescovița, un sătuleț din județul Caraș, unde nu sunt decât vreo 4-5 familii sârbești, aliații dela Belgrad vor: un popă

și un dascăl.

Și să vedeți că această dorință neobrăzată a lor va fi satisfăcută!

În timp ce sate întregi românești, din Bănatul rob, — sate curat românești, numărând toate dela 1000 de suflete în sus, — nu vor avea nici preot, nici dascăl român.

Așa înțeleg sârbii prietenia și alianța cu noi! Așa înțeleg să respecte ei o

convenție, dedesubtul căreia și-au pus iscălitura!

Să dea Dumnezeu să fim, — măcar de data aceasta, — prooroci mincinoși. Fiindcă tot ce am scris până acum asupra relațiilor noastre cu amicii și aliații jugoslavi s'a împlinit, și încă din belșug.

...În ciuda d-lui N. Titulescu, care rămâne, în privința aceasta, un incorrigibil optimist.

Un apel ciudat

În ziarele maghiare din Arad se publică de câteva zile o înștiințare a gimnaziului de fete din Arad și-al școlii primare anexată aceleia, aducându-se la cunoștința părinților că se înscriu numai eleve unguroaice, numai eleve cu nume nemaghiare cari certifică prin primărie că au limba maternă maghiară, și numai eleve de religia romano-catolică, evanghelică și reformată. Direcția celor două școli avertizează deci pe părinți, să se ngrijească din vreme de un certificat dela primărie (în cazul că nu au nume ungurești), dovedind că limba maternă li-i cea ungurească.

Mărturisim că n'am putut înțelege ce înseamnă acest

anunț. Fiindcă, deși școlile cu pricina sunt de fapt ungurești, sunt maghiare numai prin abuz, deoarece nici ordinul călugăresc, care le susține („Notre Dame” dela Timișoara) nu este maghiar, și nici zdrobitoarea majoritate a contingentului lor nu e ungurească ci sârbă.

Probabil că se ascunde aici o defucare a ncerdării șvabilor de-a influența dela toamnă o secție germană pe lângă acest gimnaziu.

Atragem atenția autorităților școlare și în special a primăriilor, cari nu pot unguriza cu certificat lor un contingent școlăresc care numai maghiar nu este.

Ex libris

Un pictor săcui despre Bucureștii de-acum o sută de ani

de Isaia Tolan

Pe vremea lui Kisseleff, din Octombrie 1831 până în Iulie 1833, a stat la București în căutare de parale un tânăr săcui, care a ajuns mai apoi unul dintre cei mai vestiți pictori ai Ungariei din vremea sa: Nicolae Barabás.

A fost deci martorul unei epoci românești caracteristice, al unei epoci de mare prefacere, și ni-a lăsat despre ea câteva interesante deși foarte rătăcioase pagini în memoriile sale publicate postum de Ladislau Kovács de Kézdi: „Barabás Miklós emlékiratai”, ed. Franklin, no. 1255-58, Budapesta, 1902.

Pictorul Barabás, în vârstă pe-atunci de 21 de ani, a fost tentat să meargă să-și încerce norocul la București cu prilejul unei vizite ce-a făcut-o la Sibiu, unde și pe-atunci venea n'vilegiatură multă protipendadă din Țara Românească. Își lăsaese tocmai baltă studiile la Aiud, și trăia din pictură, făcând ba ici, ba colo portrete pentru tineretul din lumea nobilă. La Sibiu începe

să i se epuizeze clientela, fiindcă mai petrecuse acolo, lucrând, câteva vacanțe, și cum la magnații din Cluj nu găseise o prea mare tragere de inimă pentru arte, ca să se mai dozească între ei, n'a trebuit prea mult tentație și prea mult indemn al boierilor vilegiatură și n' special al farmacistului bucureștean Raimondi (italian însurat cu o sască din Brașov), ca să ia în toamnă drumul Bucureștilor, suit într'un car al librăriei sibiene Thiery et Fühlenbaum, care mergea la sucursala din București și l-a dus cu prețul ca pictorul să facă acolo portretul d-nei Thiery. L-a ispitit indeosebi ocupația rusească, deoarece și până aci ofițerii mei i-a fost o prețioasă clientelă.

Despre drumul pân' la București n'are decât un amănunt: un popas la un han murdar, pe care-l descrie cu multă repulsie.

În capitală au oprit la Hanu Manuc. „Acesta era un făgădău atât de ordinar, încât m'am

ingrozit să iau aici o cameră”. S'a dus deci de-a dreptul la farmacia Raimondi (despre care spune mai încolo că era la 500 de pași de teatrul de-atunci), și prin mijlocirea acestei familii și a instalat peste câteva zile un atelier într'o casă cu chirie.

A nceput să cunoască lumea bucureșteană în casa Raimondi. Familia aceasta vorbea românește, grecește, franțuzește, italienește, ungurește (învățase limba maghiară dela slugi și dela doică, fiindcă „era multă servitorime săculească în București, căci o plăteau bine și era mai de folos decât țiganii și decât slugile valahe țărănești; așa că mulți boieri și cucoane știau mai mult sau mai puțin ungurește”). Aci a cunoscut pe un vlădică — numele nu i-l spune —, care după o discuție despre limba maghiară la care episcopul participase foarte laudativ, „a nceput să declame atât de frumos și cu atât de curată pronunțare oda „A remény” (Speranța) a lui Csokonay, încât nici un poet maghiar nu o putea declama mai frumos”.

Cu pictura i-a mers lui Barabás prost la nceput. Boierii cari îl invitaseră la Sibiu să vină la București, nu le (Continuare în pagina II-a).

Viața sportivă

România-Jugoslavia

In cadrul campionatelor militare ale armatelor Miciei Antante, mâine se va disputa matchul dintre armata română și jugoslavă.

Favoriții în această partidă sunt românii care posedă un efectiv alcătuit și din unele elemente de valoare și de mulți internaționali. Duminecă la matchul Cehoslovacia-Jugoslavia, publicul a fost într'un număr puțin numeros dar de astădată „11” armatei române credem că va atrage un public întreg de cât cel de Duminecă, cu toate că nu posedăm a echipă militară așa de puternică ca și în alți ani.

Formația unsprezecelea românească, neglijându-se câteva elemente de valoare foarte ridicată, este următoarea: Sold. Pavlovici (Ripensia),—Fr. T. R. Bădulescu (Turda), cap. T. R. Sfera (Venus),—sold. Deheleanu (Rip.), subl. Buculei (Universitatea), sold. Moravetz (R. G. M. T.),—sold. Bindea (Rip.), sold. Covaci (CAO), sold. Lăcătuș (Rip.), sold. Bodola (CAO), cap. T. R. Surlașiu (Universitatea).

Echipa națională pentru Jocurile balcanice de atletism

Biroul Federației de atletism din România a ținut ședință imediat după terminarea concursurilor dela Predeal și a decis ca să trimită următoarea echipă națională la concursurile balcanice cari vor avea loc la Zagreb.

100 m.: Covaci—Ionescu C.
200 m.: Covaci—Iordache.
400 m.: Iordache—Nemeș.
800 m.: Popovici—Krauze.
1500 m.: Manea—Popovici.
5000 m.: Manea—Comănescu.
10 km.: Manea—Comănescu.
110 m. garduri: Sterian.
400 m. garduri: Puhala—Ion V.
Lungime: Ionescu C.—Schmidt.
Prăjină: Dr. L. Biro.
Greutate: Marian—Havalet.
Disc.: Havalet—Marian.
Suliță: Marian—Soos.
4 x 100 m.: Ionescu C.—Crăciun—Covaci—Schmidt.
4 x 400 m.: Iordache—Puhala—Popovici—Nemeș.

Marathon: Gall L.
Echipa compusă din trei oficiali și 18 atleți va părăsi țara Joi seara.

Tennis

Germania—România 5:0

Echipa națională de tennis a României din Schmidt și Humenberger in cadrul Cupei Dawis a fost învinsă cu rezultatul 5:0.

Ecouri sportive

In urma tratamentului și a curei pe care o face acum la Păltiniș, conducerea clubului Universitatea este în măsura de a ne anunța că Sepi II își va face reîntrarea pe arenă la 1 Noembrie, astfel încât el va putea să joace chiar in campionatul de toamnă al Diviziei Naționale.

In zilele trecute Sepi a fost la Sibiu unde a asistat la un match local de football. Atât echipele cât și publicul au făcut vedetei universitare o frumoasă manifestație de simpatie.

Formația italiană FC Napoli va susține două matchuri in Capitală la 18 și 19 Septembrie.

In „Curentul” de azi citim: „Havaletz, cunoscutul atlet arădan, care la concursul dela Predeal a stabilit un nou record român la aruncarea discului cu 47,17 m., după toate probabilitățile se va stabili la București.

Atletismul bucureștean câștigă foarte mult cu un atlet de clasa lui Havaletz”.
Bietul Arad... un singur atlet a avut, dar și pe-acesta l-a pierdut. Biti

Cinematograful

CENTRAL

Programul de azi:
Premieră!

Dineu
la orele 8

Jnan Harlow,
Lionel Barrymore,
Maria Dressler,
John Barrymore,
Wallace Beery,
Edmund Love

Reprezentațiile
la orele 7.15 și 9.15 seara
Prețuri normale.

SELECT

(Crucea Rogie)

Programul de azi:
Repriză!

ISPITA

Carole Lombard,
Clark Gable

Reprezentațiile
la orele 7.15 și 9.15 seara

CORSO

Azi premieră!
La orele 7.15 și 9.15.

Acoperiș deschis!
Sala plăcut răcorită!

Celebrii comici

Stan și Bran
in
Mamă dulce

Complectare:
Charlie la S. B. T.
comedie.

Presă maghiară
dă satisfacție

D. judecător Carol Nesselrode a intentat proces de presă în contra unor ziare minoritare din Ardeal, care îl atacaseră. Tribunalele din Bihor, Arad și Cluj, au pronunțat sentința. Ziarele minoritare, în urma acesteia, au publicat rectificările semnate de avocatul lezăturii. Din acestea se vede integritatea morală a d-lui Nesselrode și regretul gazetelor minoritare pentru că au publicat calomniile la adresa d-sale.

Grav accident de
automobil la Lușoj

Autocamionul fabricii de bere „Timișoreana”, sucursala Caransebeș, condus de șoferul Nicu Vinkler, se ducea spre Reșița. În autocamion se găseau 8 butoaie mici cu bere și 15 persoane. La o distanță de 3 kilometri de Reșița, șoferul Vinkler a adormit. La un moment dat mașina s'a lovit puternic de un stâlp de telefon în apropiere de un râu, prăbușindu-se.

Pasagerii au fost aruncați în apă. Lucrătorul Emil Ekler, în etate de 35 ani, s'a izbit murind pe loc.

La cercetările întreprinse de d. maior Motora, comandantul legiunii de jandarmi, șoferul Vinkler a declarat că de 20 de zile nu a dormit decât un ceas, două, pe noapte.

Furt de bicicletă

D. I. Nagy, blănar domiciliat în str. V. Alexandri nr. 13, a reclamat poliției că ieri pe la ora 7 p. m. s'a furat dinaintea atelierului bicicleta ucenicului său.

Insull în fața
instanței

Astăzi se va judeca, la Chicago, procesul faimosului bancher care a dat atât de mult de lucru preoției americane.

Primăria Municipiului Arad

Nr. 22.291/1934

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați, — că Primăria municipiului Arad,

în ziua de 13 Septembrie 1934, ora 11 a. m.

va ține în biroul serviciului economic, camera nr. 59, licitațiune publică cu oferte închise și sigilate pentru construirea digului dela stăvilarul canalului Mureșel până la podul de fier de pe linia ferată Arad—Timișoara.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu Art. 88—110 din legea contabilității publice și potrivit normelor de licitații în vigoare.

Ofertanții cari vor participa la licitațiune vor depune odată cu oferta în mâinile comisiunii de licitații și o garanție provizorie de 5% din valoarea ofertei, în numerar ori efecte garantate de Stat, iar oferta se va face numai în baza caetelor de sarcini precum și a blanchetei de ofertă, cari pot fi văzute în fiecare zi de lucru în camera nr. 59 a primăriei.

Arad, la 20 August 1934.

Primăria Municipiului Arad

INTERCONTINENTALA

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TRANSPORTURI ȘI COMUNICAȚIE

FACE TRANSPORTURI ȘI VĂ-
MURI PE ÎNTREG GLOBUL

trebuiau portrete. Norocul i-a venit însă curând, și-anume dela aga lancu Filipescu, „un boier foarte isteț și energic, despre care Kisseleff a spus că e singurul boier capabil să ducă la capăt un lucru mai de seamă”. Pictorul l-a rugat pe agă, cu prilejul unei vizite la farmacistul Raimondi, să-i prezinte guvernatorului Kisseleff. A doua zi a și fost prezentat, și guvernatorul i-a examinat cu multă atenție albumul de portrete în miniatură, cari erau atunci la modă și țineau locul fotografiilor de astăzi. Tot aga Filipescu l-a invitat la un bal ce s'a dat în onoarea lui Kisseleff, și guvernatorul, zărindu-l, i-a făcut semn, a stat cu el de vorbă, și imediat l-a recomandat generalului Bankration, ca să facă portretul fiicei acestuia.

Urmează două pagini despre curiozitatea ce-a stârnit-o față de pictor la lumea dela bal-atenția aceasta a guvernatorului. Așa și-a început Barabás cariera la București, încheindu-și-o peste un an și jumătate cu 700 de galbini.

Introdus astfel în înalta societate, a putut să vadă multe, și și le-a nsemnat cu destul de răutăcioasă ironie.

„A fost o interesantă epocă aceasta în București, unde voind să-i lingusească pe ruși,

lumea începuse deja să se lăpede de obiceiurile turcești și să imite obiceiurile europene. Mi-au venit în minte cuvintele din „Agricola” ale lui Iulius Tacitus, spuse despre Britania: „Tameque erat frequens galinvaque nostra, idque apud imperitos humanitas vocebatur, quum pars servitutis esset”. Asta poate intru atât nu se potrivea integral stărilor de aici, deoarece mai de grabă putea fi numită haina turcească simbol al servituzii, dat fiind că n'o purtau decât intelectualii și slugile și arnăuții acelor. Tărăni-mea și-a păstrat portul original valah, dar femeile din propriedadă se mbrăcau deja aproape toate după moda franțuzească. Tineretul, firește, și-a schimbat mai ușor portul decât bătrânii, cari fiind prea de mult obișnuiți cu haina turcească, nu s'au putut hotărî decât cu greu sau cel mult în rate să se desobișnuiască de ea, așa de-o pildă își puneau în cap în loc de turban șepci asemănătoare șepcii militare rusești, în loc de șalvari pantaloni, iar în loc de cizme galbene sau de papuci cizme negre.

„Un bun cunoscut al meu cu numele Obedeau, care mersese pân' acolo că purta șapcă, pantaloni și cizme, a voit, la îndemnul prietenilor săi, să-și schimbe portul total. Jo-

benul i-l-am comandat eu dela Bayer din Sibiu, de cea mai fină calitate; și-a făcut frac din cea mai fină stofă, apoi s'a înbrăcat de probă, și-a pus pălăria în cap, și s'a uitat în oglindă. Când s'a văzut astfel modernizat din creștet până'n tălpi, cel din oglindă i s'a părut așa de străin, încât a dat cu jobenul de pământ și a aruncat și fracul. A fost peste puțină să-l convingă cineva să le mai încerce, și mai bucuros le-a dăruit cuiva.

„La schimbarea modei a ajutat mult haina militară, care li-a obișnuit ochii și cu haine de altă croială. Căci întâia grijă a rușilor a fost să înliințeze o armată valahă, și să o îmbrace europenește, însă intrucâtva asemănător uniformei rusești. Uneori m'am amuzat mult de aceste prime exerciții militare. Un ofițer rus punea în gledă 12 oameni, și le explica prin tâlmaci cum trebuie să păsească și să ridice stângul pentru plecare când zice: „mars”. Le porunceă să țină astfel piciorul până când el examinează fiecare picior, dacă e corect sau ba. Indrepta apoi în jos talpa întâiului, și până când îi corecta pe toți, unul dintre flăcăi, de prea mult stat într'un picior, cădea și culca la pământ rândul întreg, ca pe niște case din cărți de joc. A-

tunci ofițerul îi pălmua furios pe toți soldații căzuți.

„Modei europene i-a căzut jertfă și minunata barbă neagră a unuia Cantacuzino, bun cunoscut al meu. Era un bărbat de-o frumusețe ideală, dar când și-a ras barba, pentru că nu era moda să se poarte la haină franțuzească barbă, m'a durut inima de ea. Făcea și dânsul parte din cea mai înaltă aristocrație, și a crezut deci că se cuvine să imite moda europeană; apoi din cauză că-l vizitau acasă și ofițeri ruși, și-a făcut mobilă modernă, căci largă otomană, pe care se su-luau fără papuci, nu se potrivea cu portul europeanesc.

Când l-am vizitat odată după această metamorfoză, intrând în cameră abia m'am putut reține să nu pufnesc de râs. Vreo zece boieri, toți cu niște ciubucuri lungi în gură, ședeau turcește pe dușumea, lângă câte-un scaun, cu jobenul în cap și cu aripile fracului întinse 'n laturi pe podea. El, ce-i drept, stetea pe canapea, dar celorlalți boieri le era mai convenabil să stea pup după vechiul obicei ca țiganii, și fiindcă în trecut turbanul nu-l luau din cap, nu li-a venit în minte să dea jos nici jobenul. Merita această scenă umoristică să fie eternizată”. (p. 89-91).

Urmează o nsemnare des-

pre nemți; li se zicea bețivi (de aci vorba din zilele noastre: a luat luleaua neamțului); și erau bețivi pentru că vinul era foarte ieftin: 2 crețari 1/4 de kg. (tot atât era iarna lepurele cu piele cu tot; jidovul dedea pe piele singură mai mult de atât), — pag. 92.

Apoi o însemnare despre lipsa garderobei la teatru: spectatorii își aduceau cu ei valeții ca să le țină paltoanele, bastoanele și pălăriile; la sfârșit apoi era o ntreagă halimă de alergii ca să-ți cauți valetul, și se n'ntâmpla câte unuia cum i s'a n'ntâmpat familiei Raimondi, să trebuiască să fugă pân'acasă 'n haină și în capul gol, pe vreme de iarnă, și să-și găsească acasă valetul dormind (p. 92—93).

De slugile valahe, în general, pictorul săcu nu e deloc mulțumit.

Dar nu e mulțumit nici cu înalta societate, și în special cu curățenia ei. Are cuvinte grele despre lipsa paharelor la masă și a lingurițelor la servitul dulcetiilor. În timpul mesii un arnăut stetea lângă usă cu garafa cu vin sau apă și cu un pahar, și când cuiva îi era sete, îi făcea semn, arnăutul umplea paharul, i se restituia băut de jumătate, și 'n loc să verse restul, arnăutul umplea peste rest pe seama altuia. La

Dela 1 August program senzațional

Johnnys Giovanni, duet de dans acrobatic Mați Lafayette, Halmágy Karr, Ritta Renny, Marcela Fortuna la barul

Madár Arad

Cărți

Cele două și mai multe fețe ale episcopului Timișorii

P. S. Sa Episcopul catolic al Timișorii i-un om destul de trecut. Când își serbează cineva, ca P. S. Sa Episcopul Pacha, a 40-a sau a 50-a aniversare a preoției, omul e mai curând moșneag decât bărbat, și aproape că l-ai înțelege auzindu-l că spune cum a spus șvabilor din Arad cari îi ceruseră să le deie 'n locul călugărilor horthiști niște preoți naționali: »Pe mine lăsați-mă 'n pace! Eu nu vreau politică 'n biserică!« Dar așa moșneag cum e, P. S. Sa e totuși mereu pe drumuri: ba încurajează cu prezența sa procesiunile călugărilor iredențiști ai bisericii minorite din Arad, ba se duce la Radna să fie de față la pelerinajele deochiate ale unguirilor de peste graniță, ba se ia pe urmele popilor săi cari fac iredentism unguiresc pela Șebiş și pela Moneasa, și 'ntotdeauna P. S. Sa nu se duce ca să-și certe subalternii prea zeloși în alea politice, adică iredentism unguirești, ci ca să-i încurajeze încă cu prezența Sa, cu binecuvântarea Sa!

Nu i ciudată această râvnă de moșneag, și încă a unui moșneag care mai poate fugi și până la Berlin, uitând pentr'un moment că dincoace de Mureș încurajează 'n eparhie nu mișcarea germană, ci pe cea pan-maghiară?

Acum P. S. Sa dă o fugă la București, ca să redobândească pe seama liceului maghiar din Arad dreptul de publicitate, anulat deunăzi de d. dr. Angelescu pentru că fusese dat de ministrul de instrucție Ior-

ga pe nedrept, adică fără ascultarea consiliului permanent al ministerului. Incă odată, pentru că e vorba de un lucru unguiresc, P. S. Sa știe să alerge și să dea din mâni. Știe să facă ceea ce spunea că nu-i place: politică.

De ce nu are P. S. Sa aceeași tinerețe și când e vorba să aperse drepturile și revendicările naționaliilor și credincioșilor Săi șvabi din județul Aradului? De ce pentru un liceu unguiresc care e susținut în ciuda membrilor ei germani de o comunitate religioasă alcătuită 'n mare parte din credincioși de neam german, știe să fugă pân'la București, iar când e să dea un drept șvabilor, când e să-i aperse în contra acapărării unguirești, se ascunde după deget de-

clarând că nu-i trebuie politică?

Purtarea P. S. Sale e desigur mai mult decât ciudată. Intâi pentru că P. S. Sa nu-i unguir. Al doilea: pentru că 'n Bănat știe să fie după împrejurări și unguir și șvab, și mai știe 'n alte locuri bănățene să fie mai hitlerist decât însuși Führerul dela Berlin.

Din purtările acestea noi înțelegem că Episcopul catolic al Timișorii e multe de toate, și numai una nu: sprijinitor al intereselor românești.

Că nu vrea să le sprijinească, ba pe cât poate le mai pune bețe 'n roate, o mai înțelegem. E-o chestie a conștiinței P. S. Sale. Dar una n'o înțelegem: De ce la Nord de Mureș este 'n contra propriilor săi naționali?

Un mic congres baptist la Buteni

În ziua de 19 August 1934 s'a ținut în Com. Buteni, un Congres al baptiștilor cu delegați din mai multe sate a județului nostru.

Acest congres a fost prezidat de dr. Gh. Șimanca, avocat în Orade. La acest congres a luat parte și secretarul general al bordului Sud-American dr. Medry, însoțit de trei femei misionare baptiste din America. Înainte de masă s'a oficiat obicinuitul serviciu religios, cu care ocazie a predicat dr. G. Șimanca care e și președintele comunității baptiste cu sediul în Buteni. După masă a urmat desfășurarea unui program religios compus din imnul regional și diferite bucăți muzicale executate de

cor și fanfară. La compunerea programului au contribuit fanfarele din Bodești și Gieci.

Sediința de după masă a fost deschisă de dr. G. Șimanca printr'o călduroasă rugăciune (vorba să fie) inspirație originală. A impresionat mult felul cum acest intelectual și tip de burghez oarecum, știe să amestească cu vorbe dulci și reproduceri de versete biblice — mulțimea noastră de țărani ce se lasă târâtă în mrejele intereselor sale.

Aceleași tipuri de farisei s'au putut vedea și la vorbitorii ce l-au succedat, care cu atât mai regretabil că își permit ca în limba engleză și pentru a servi interese cu totul străine de preocupările noastre de azi — să ne ironizeze să ne discute batjocoritor — dar cu cuvinte de elogiu. S'a putut vedea clar că totul este pus a servi Americii prin această propagandă baptistă. Sunt îndemnați tinerii să aibă în mintea lor și să pomenească în rugăciunile lor pe frații din America. Nu s'a scăpat din vedere de a nu se arunca cu răutăți asupra acelor (clerul ortodox) ce persecută pe baptiștii din țara noastră. E clar, că în felul cum înțeleg conducătorii baptiști de la noi să orienteze tineretul nostru în special — nu putem decât să întrezărim acestui tineret un viitor destul de slab — din punctul de vedere al nației noastre.

Ion Ogar

Cetiți și răspândiți „ECOUL“

fel, dulceața se servea pentru toți cu aceeași linguriță, fără să se spele resturile depe ea (p. 95).

Urmează o altă mențiune urită, despre păduchi. Era în București un doctor grec, Breton, înșurat cu o ungueroaică, și pictorul a văzut la acesta un obicei: de câteori venea dela clienți, intra într'o cameră anume, se desbrăca la piele, dedea hainele servitorului, și servitorul ieșea afară de le păduchia (p. 95—96).

Apoi o mențiune despre ospățul tradițional ce se făcea la spitalul Pantelimon de ziua hramului. Director al spitalului era pe-atunci un doctor Wernert; ospățul îl servea ospătarul Andronachi. Era prezentă la petrecere toată protipendada, și anume numai bărbați: 7 episcopi, tot statul major al armatei de ocupație și toți boierii. Barabás înregistrează ospățul ca să ajungă la următorul amănunt: îndată după supă, toți dela banchet se repezeau la fructele depe masă și le dedeau gata înaintea celorlalți mănăcări (p. 97).

Ultima nsemnare se referă la zestre. (Pag. 100). Ne spune că 'n privința zestrei a dominit și sub regimul turcesc legea românească (adecă obi-

ceiul pământului), și anume: că soțul trebuia să restituie zestrea în caz de divorț, iar dacă a amanetat-o, era luată dela cămătar pur și simplu, urmând ca acesta să se ia de hartă cu soțul. Bărbatul era obligat să restituie nevetei și hainele ce le-a adus cu ea și pe cari le-a rupt în timpul căsniciei. Din cauza acestui obicei, spune Barabás, un boier a refuzat să-și la mireasa cu hainele ei de-acasă, spunând că i face el haine, pentru că dacă cumva nu-i va plăcea traiul cu el, să meargă la mamă sa în costumul Evei.

Acestea-s însemnările pictorului săcuî din timpul celor 21 de luni petrecute în București de sub ocupația lui Kisseleff. Destul de răutăcioase, din partea unui pictor tânăr care și-a făcut călătoria de studii în Italia și apoi chiagul carierei la Pesta cu bani bucureșteni, și destul de puține din partea unuia care a stat în capitala Țării Românești atâta vreme. Ca pe orice document, să le reținem însă așa precum le-avem.

P. S. — În restul memoriilor lui Barabás nu e nimic pri- vitor la români. Isaia Tolan

Octavian Șireagu: „In umbra lui Crist“

— Poeme în proză și maxime —

Astăzi, când întreagă lumea scriitoricească aleargă în goană nebună după formule originale, când fiecare scriitor se vrea un nou tipar (cașicum originalitatea ar ține de esența artei) — d. Octavian Șireagu aduce în scri-sul său o atmosferă așezată, pură, de puritatea cleștarului celui mai clar. Nimic din goana de care pomeneșc mai sus. Nimic din emulațiile de condei care aduc în ele ceva sportiv, și creiază acea atmosferă perturbabilă, plină de momente emoționante, caracteristice întrecerilor corporale de pe arene. Cartea d-lui Șireagu este dimpotrivă odihnitoare, plină de suflet candid și vorbitoare la suflet cu același adjectiv. Este, apoi, umilă, căci se adresează dumnezeirei pentru fericirea și maibinele celui ce o scrie și a semenilor săi. Este etică în cartea aceasta frumoasă, multă etică, într'o vreme ca a noastră, în care pământescul a luat locul divinității, iar eternității i se substituie efemerul. Astăzi, un suflet ca al d-lui Șireagu este foarte rar. De-aceea credem că și cititorii acestei cărți vor fi tot așa de rari. Asemenea carte reclamă o părăsire, pentru un moment, a cotidianului; pretinde înălțare de gând și cere îmbrăcarea în odăjdii rituale. Nu se pot citi poeme scrise pentru cinstirea Celui-de-Sus cu orice mâini. Iată de ce credem că în învălmășagul de astăzi, mâinile ce vor ține cartea d-lui Șireagu, vor fi puține. Din acest ciclu, primul, intitulat „Roadele umilinței“, aș putea să citez oricare poem, pentru edificarea cititorului. Iau unul, la întâmplare:

„N'am palate de marmură, nici averi chivernisite din sudoarea celor obijduiți. Dar din minele creerului meu, împrejmuit de albele tăceri, voiu putea scoate atâtea pietre scumpe, ca să împodobesc cu ele toate căile neprihănitului Călător... El cărmuește cu vasele de aur scoicile norilor, pe apele Slavei albastre, și mă va mulțumi mai curând, decât pe bogatul răutăcios, ce-mi calcă 'n picioare prietenia, numai pentru că nu sunt de-o seamă cu dânsul“...

Al doilea ciclu „Icoane de promoacă“ este dedicat copiliei autorului, Beatrice. E o serie de poeme de-o gingășie rară și copilărească, scrise parcă nu cu mâini de bărbat ci cu fragezii crini ai mâinilor unui copil. Toate laolaltă dau ciclului un aer albastru, liniștit, văzut de noi de toți, cu ochii copilăriei noastre. Îmbinare de dragăleșenie, naivitate, seninătate, gingășie — iată ce este acest al doilea ciclu al cărții d-lui Șireagu. Și iarăși vom cita un exemplu, și tot la întâmplare:

„Primăvara și-a desfăcut ari-

pile de curcubeu, întinzându-și-le peste toate izvoarele neincepute, copilăia mea... Vom ieși într'o zi, și cu chiotele noastre vom sparge și noi vraja câmpului... Apoi vom prinde toți fluturii pe care-i vom găsi răsfrățându-se 'n caliciul florilor și-i vom inhăma la căruciorul tău...

Așa-i, că te vei bucura mult, fetița mea?“

A treia parte a cărții o formează o serie de maxime. Sunt reflexii de-ale autorului asupra vieții și asupra complexelor ei fenomene.

Pentru toți cei ce doresc clipe de reculegere; pentru toți dornicii de mai bine și frumos; pentru căutătorii de adevăr; pentru iubitorii de cărți frumoase și gingașe, pentru toți — un cald îndemn la citirea cărții d-lui Octavian Șireagu.

Petre Pascu

Accident de bicicletă

Individul Nagy I., jucător de foot-ball la USA, ieri după masă a lovit cu bicicleta în str. Eminescu pe o fetiță. Fetiței nu i s'a întâmplat nimic dar e de relevant obrăznicia biciclistului care atunci când sergentul i-a cerut legitimația, a început să injure pe unguirește.

Ancheta crimelor locotenentului Pohrib

D. căpitan Țântu, titularul cabinetului II instrucție, a dispus citarea surorilor locot. Pohrib, aflătoare la Tecuci, pentru a stabili unele fapte în legătură cu drama din str. dr. Fenix.

Noi înscriși în corpul arhitecților

Corpul arhitecților din România publică în „Monitorul Oficial“ de azi tabloul arhitecților diplomați din România.

Iată numele depe granița noastră:

Porumb Nerva, Timișoara; Ciurdărescu Ilie, Orăștie; Fenyves Carol, Arad; Finz Eric, Caransebeș; Kron Leonard, Arad, Lukács Otto, Sighet; Madár Gheza, Arad; Marian Ioan, Arad; Maszni Ioan, Arad; Runcan Aurel, Oravița.

În restul țării proporția etnică este aceeași ca și pe granița noastră: abia câțiva români alături de o sumedenie de minoritari.

Barul „Pavilion“ TIMIȘOARA (Parcul Scudier)

Preturi extrem de reduse. Intrând sub o nouă conducere, — a d-lui Victor Orich, — s'a reorganizat complet. — Program nou, bădături fine, serviciu elegant.

In vlășia Bănatului

Cazierul lui Iancu Conciatu, secretarul general al Camerei de Industrie și Comerț din Timișoara

— In atenția comisiei interimare a Camerei și a Ministerului de Industrie și comerț —

Ni s'a servit o nestărușă listă depe dosarele penale ale faimosului Iancu Conciatu, secretar general al Camerei de industrie și comerț din Timișoara. De vreme ce noi ne-am înal ocupat de anumite „imprudente” săvârșite de Iancu Conciatu în actuala sa funcțiune, — „imprudente” care și găsească o precisă calificare în textele, codului penal, — socotim că e bine să dăm la iveală și o parte din dosarele penale care poartă pe coperta lor numele actualului secretar general al Camerei de industrie și comerț din Timișoara, — evident în calitate de acuzat sau de condamnat, nu în calitate de reclamant. Iată aceste dosare, săvârșite pe la diverse instanțe din județul Căraș:

Nr. 2193/931 V. Spârger-Conciatu pentru leziuni ușoare. Sentință de condamnare.

Nr. 926/933 Ilie Ruva c/a Iancu Conciatu pentru scandal. Termen 22 Septembrie 1934.

Nr. 3939/931 C. Teodorescu c/a Iancu Conciatu. Calomnie. Sentință de condamnare, definitivă, 3000 lei amendă.

Nr. 2321/932 Sinzianu Dumitrescu c/a Iancu Conciatu. Lovire și insultă. Stins prin neprezentare reciprocă.

N. 2401/932 Șeful postului de jandarmi c/a Iancu Conciatu. Ultraș și lovire. Termen 22 Septembrie 1934.

Nr. 965/933 Ilie Ruva c/a Iancu Conciatu. Insultă și calomnie.

Nr. 4095/930 Megyesi c/a Iancu Conciatu. Leziuni ușoare. 500 lei amendă. Sentință definitivă.

Iată cine este actualul secretar general al Camerei de industrie și comerț din Timișoara. Și, — repelăm, — acesta este numai o parte din cariera judiciară al faimosului Iancu Conciatu.

Intr'un număr trecut al ziarului nostru, am somat pe ac-

tuali conducători ai Camerei de industrie și comerț să dea un comunicat asupra unui sistem de diurne și de ajutoare, din care s'a nfruptat clientul instanțelor judiciare Iancu Conciatu.

Conducerea Camerei n'a dat nici până azi acest comunicat, așa că suntem nevoiți să ne adresăm, pentru lămurirea lucrurilor, de dreptul Ministerului de interne și comerț.

Am vrea să știm dacă d. Ministru al industriei și comerțului cunoaște trecutul bogat în acte reprobabile al lui Iancu Conciatu? Și dacă cunoaște actuala sa metodă de lucru la secretariatul Camerei de industrie și comerț din Timișoara? Și dacă aprobă d sa această metodă?

Noi credem că d. Ministru al industriei și comerțului, dacă ar fi cinstit informat de către conducerea Camerei asupra activității secretarului general, ar declara imediat vacant acest post.

Cronica externă

Hitler vrea mai mult

După plebiscit, Hitler a lansat către popor o proclamație în care mulțumește pentru încrederea ce i s'a acordat, dar mai adaugă că va întreprinde o nouă acțiune prin care vrea să câștige și pe cel din urmă cetățean pentru Reichul național-socialist.

Tot ieri a mai lansat două proclamații, cu aproape același conținut.

Intr'o scrisoare adresată generalului Blomberg, Hitler se angajează să apere existența și integritatea armatei Reichului, nu numai ca să satisfacă dorințele din testament ale fostului președinte, ci și ca intenție proprie.

„Urlașul cu picioare de lut”

„Le Journal” a găsit această metaforă pentru a defini

astfel pe Hitler în decadență, pentru că, după comentariile presei mondiale, Hitler și-a obținut voturile cu ajutorul baionetelor.

Avioane rusești gata de atac

Situația din extremul orient se prezintă extrem de îngrijorătoare. Sovietele au luat măsuri serioase de apărare. Se spune că pe aerodromul din Vladivostok se află, gata de atac, 350 de avioane de bombardament.

Situația pare a fi foarte gravă, după cum lasă să se creadă măsura ce s'a luat din ordinul Sovietelor de a retrage întreaga populație rusească de pe granițele Mandchuriei spre a forma în interiorul țării tabere de concentrare, anume designate.

Buletin intern

Un scandal politic Stewart?

După ce casa Stewart a câștigat frumusețea sumă, delatului nostru și după reprezentanții casei Stewart au declarat că urcarea prețurilor se datorește unor persoane din politica românească, guvernul a luat hotărârea de a institui o comisiune de anchetă parlamentară.

Congrese național-tărăniște la Sovata și Cluj

Organizațiile din Ardeal și Banat ale partidului național-tărănesc au convocat un congres regional pe data de 1 Septembrie la Cluj. În ajunul congresului din Cluj, aderenții d-lui Iuliu Maniu vor ține o consfătuire la Sovata, unde vor hotărâ asupra atitudinii ce urmează a fie luată la congresul din Cluj.

Situația internă din partidul național-tărănesc este foarte gravă. În special prăpastia dintre d. Iuliu Maniu și Ion Mihalache este mare.

Ziarul „Lupta” afirmă, că partidul liberal va începe o ofensivă puternică în contra național-tărăniștilor.

„Lupta” scrie că la agravarea situației se mai adaugă și faptul că membrii partidului văd incapacitatea d-lui Mihalache, care nu știe să înfăptuiască programul partidului și nu știe să înceapă o luptă, să răstoarne partidul liberal.

Intre membrii partidului s'a început o acțiune care urmează să fie resfirarea divergențelor dintre d-nii Iuliu Maniu, I. Mihalache și Al. Vaida.

Dacă aceasta reușește, vechea unitate a partidului e salvată.

Teatrul s'a închiriat

In ședința de ieri a comisiei interimare a municipiului, s'a rezolvat chestiunea închirierii teatrului, pentru anul ce urmează.

Dintre cei patru ofertanți, cel favorizat de bunăvoința comisiei interimare, a fost d. Szendrei pentru că — după cum spunea susținătorul său, d. Zabb — toți au promis ceva, numai Szendrei n'a promis nimic, ceea ce înseamnă că el va fi singurul

care va da ceva. Noi ținem doar să spunem cu această ocazie că, indiferent de persoana căruia teatrul i-a fost concesionat, am dori ca să se întreprindă ceva reparațiuni căci scaunele și tot ce e acolo, se uzează.

Și mai ales, teatrul să nu fie transformat în cabaret, cum de atâtea ori s'a întâmplat. Vom vedea.

Informațiuni

Cercurile georgiste din Timișoara pretind a ști că Sâmbătă 18 crt., cu ocazia consfătuirii pe care d. prefect dr. D. Nistor a avut-o cu prim-pretoria din județ, d-sa ar fi recomandat acestora oarecari măsuri de paralizare a succesului pe care georgiștii îl scontează pe ziua de Duminică 26 August, dată la care s'a anunțat sosirea d-lui George Brătianu la Timișoara, pentru a lua cuvântul într'o mare adunare georgistă a Bănatului.

Georgiștii dețin această informație dela chiar corpul prim-pretorilor, — fiindcă aceștia, după consfătuirea dela prefectură, s'au prezentat și pe la unii frunțași georgiști, cărora „le-au dat raportul”.

Teatrul Bănatului de sub direcțiunea d-nei Marioara Cinschi, angajează domnișoare și tineri cu voce pentru cor și balet.

Informațiuni se pot lua în fiecare zi la biroul teatrului comunal din Timișoara, între orele 10—13 și 16—19.

Lucrările pregătitoare pentru întocmirea Catalogului de Presă din România pe 1935, au început.

Toate ziarele și revistele, cari nu figurează în partea redacțională a catalogului pe 1934 și cari doresc să fie trecute în catalogul de presă pe 1935, vor binevoi să trimeată cu întoarcerea poștei, datele exacte despre tariful lor, precum și câte un exemplar de probă, editorului catalogului: Agenției de Publicitate Rudolf Mosse S. A., Bul. Brătianu No. 22, București I.

Trecerea în partea redacțională a catalogului are loc în mod gratuit.

„Cetiți ECOUL”

„Brassoi Lapok” încearcă să răspundă...

— Cutezanțele unuia ce nu-și încapă în piele —

In numărul cu data de 22 Aug. a. c. a ziarului „Brassoi Lapok”, în pagina „Să vedem Aradul!”, redactată de... știți cine? — de Balla Carol, a apărut un articol care ne vizează. Și anume, se spune în acel articol al ziarului care, demult are un dinte plin de otravă în contra noastră (din cauza naționalismului nostru intransigent, care nu le prea ține de cald): că — și să vedeți cum jubilează! — acum, gata, ni s'a infundat.

De când așteaptă neînsemnatul individ ocazia să-și arunce săgețile neputincioase! Acum iată că s'a agățat de un fapt pe care-l privește cu un microscop pervertitor afirmând că noi am fi scris că „oricare comisar arădan, ar putea fi cumpărat cu 30—40 de lei și că ungurii și evreii și exploatează această posibilitate, dar n'a tras la îndoială nici faptul că și spărgătorii sau alți răufăcători pot cumpăra, în acest fel, poliția”.

Cititorii noștri își aduc aminte de ce s'a scris aci, așa că nu credem să fie nevoie să demonstrăm aberațiile pe cari le susține răutăciosul Balla, care se mai întreabă apoi, că de ce n'a fost suspendat „Ecou!”

atunci când a început să „învrăjbească românimea cu ungurimea, semănând ura între naționalități”.

Vai, dar n'a crăpat zațul care a conținut aceste cuvinte? Cind oare seamănă mai mult ura între naționalități, dacă nu presa maghiară ardeleană și mai ales „Brassoi Lapok”? Nu mai vorbim de campaniile antiromânești pe cari anumite elemente din amintita presă, le duc cu ajutorul ziarelor de peste hotare.

Și pe deasupra, mai are Balla ăla dela iredentista gazetă dela Brașov, tupeul să atragă atenția cenzurii, scriind că „ori trebuie să piară (cenzura), ori să măsoare cu măsură egală! Ce îndrăzneală nerușinată! Nu i-au fost de ajuns infamiile la adresa poliției, pe care înțelegem că n'o poate avea dragă, ci mai vrea și reformarea cenzurii, ca să vadă forfecând presa românească, după ce pe „Brassoi Lapok” îl lasă să scrie impertinente ca aceea debitată deunăzi la adresa d-lui ministru dr. Angelescu, „șovinistul iresponsabil”!

Sunt margini peste cari nici chiar unui „Brassoi Lapok sau unui Balla care nu-și încapă în piele, nu-i este îngăduit să treacă.

Un accident de automobil la Orade

Ieri după amiază s'a întâmplat la Orade un grav accident de automobil, pe bulevardul Regele Ferdinand, în dreptul farmaciei Racz. Tânărul Iuliu Öromi, fiul funcționarului Öromi dela primărie, a fost călcat de un automobil din Timișoara, care venea cu viteză mare din strada Episcop Ciorogariu. În stare gravă victima a fost transportată la spitalul județean cu salvarea, iar automobilul în cauză a reușit să dispară fără a-i fi putut lua numărul. Poliția face cercetări.

Aplicarea legii bancare

Regulamentul legii pentru organizarea comerțului bancar în România urmează să fie publicat în „Monitorul Oficial” în cursul lunii acesteia, astfel ca aplicarea lui să înceapă dela 1 Septembrie.

Prin lege e fixat un termen — 7 Octombrie — înăuntrul căruia toate băncile au dreptul să se prevaleze de art. 52 din legea de conversiune și să ceară concordat. După data de 7 Octombrie pierd acest drept și cad față de creditorii sub autoritatea dreptului comun.

Un pahar cu sifon: Lei 3

Ne întrebăm, din legitimă curiozitate, de ce un pahar cu sifon se plătește în cele mai multe locuri, și azi, cu 3 lei, când dela fabrică, sticla mare costă 2 lei, iar cea mică, 1 leu? Vom reveni!

Marile serbări de la Drăgănești

In ziua de 26 August a. c. va avea loc inaugurarea Casei Culturale din com. Drăgănești de Beiuș. Cu acest prilej se dau mari serbări, organizate de corpul didactic. După inaugurare va urma un program artistic, la care va cânta corul soc. femeilor ortodoxe din Beiuș. La bal va cânta muzica militară a Reg. 85 din Oradea. Focuri de artificii, focuri bengale și alte surprize. Un bufet bine asortat va sta la dispoziția publicului. Intrarea benevolă. Lumea românească de pretutindeni e așteptată cu bucurie.

Rugăm pe toți abonații în restanță, să ne expedieze pe adresa din Arad, sumele ce ne datorează.